

Suplement al número 23 de

LLUITA

Davant les eleccions d'avui a La Unió Liberal

Aquesta tarda hi ha eleccions de Junta Directiva al Casal de la Democràcia granollerina. La Junta de Govern, elegida fa uns mesos, ha d'ésser renovada en la seva meitat per precepte reglamentari, i, amb aquest motiu, es prepara forta i apassionada lluita per la consecució del triomf d'una o altra de les candidatures que es presenten. ¿Quina sortirà victoriosa?

Repasant els fets esdevinguts d'ençà de la caiguda de la Directiva anterior i propulsant únicament per l'interès, no sols material, si que també ideològic de La Unió Liberal, han d'anar a la Junta de Govern els homes que representen l'oposició als que avui manen a la Casa. El dret de les minories, de que tant es parla a tot arreu pels homes liberals, no es volgué tenir en compte, en confeccionar la llista, pels individus de la Junta actual, i si aquesta oposició dels dirigents d'avui sempre seria antidemocràtica, ho és molt més tenint en compte que aquella minoria que reclamava una representació en la Junta que en aquell moment es formava pels que assaltaven el poder, emparant-se en uns esdeveniments polítics generals a Espanya i que repercutiren a casa nostra, no era un escamot qualsevol, **eren una gran minoria, eren la majoria** dels ciutadans liberals que, dient-se'n i essent bons liberals, feien vida activa i constant en nostra Associació. I els que avui manen a la Casa no els volgueren. Preferiren — atenant-se a compromisos anteriorment contrets — preferiren coaligar-se amb els enemics de totes les llibertats, amb els que negarien tots els drets als ciutadans, amb els que no viuen ni senten els batecs de La Unió Liberal, i sols compareixen a la Casa unes hores d'uns dies determinats per a liquidar odís i rancúnies que sempre tenen l'origen en coses i causes que res no tenen que veure amb l'espiritualitat ni amb la materialitat del Casal del Poble. D'aquell fet que posem en evidència, s'han derivat tots els altres fins arribar a avui.

La Junta actual va ésser elegida per una majoria, si; però no ha representat jamai la majoria de La Unió Liberal. I això, que sembla representar un joc de paraules, és una gran veritat.

De no ésser així, la vida i prosperitat en tots aspectes que nostra Associació hagués assolit, les veuríem i palparíem en tots moments i la Junta de Govern estaria assistida en tots els actes per la gran majoria dels socis actius i militants de l'entitat. ¿Ha estat així? Els fets esdevinguts en aquests mesos són prou eloqüents per a respondre negativament a aquesta pregunta.

Mirem solament la festa del passat diumenge, i de la qual, per gratitud, quatre dels divuit senyors socis funda-

dors, s'aprofiten per a recomanar que votem la Junta actual.

La festa d'homenatge als fundadors de la Casa, concebida i projectada per la Junta anterior, tot i que havia d'ésser la festa de germanor i llibertat, va resultar esquifida. Havia d'ésser la gran festassa de tota la Societat i resultà que la Societat n'era absent. I és que la Junta de Govern no representa La Unió Liberal, no representa sinó una colla de rabiosos, escampats per la ciutat, que sols acudeixen a votar, com ja hem dit, el dia que han de saldar qualche compte.

Aquests socis són els negatius; i, com sempre passa, les negacions no poden anar agermanades amb la trilogia de Llibertat, Igualtat i Fratemitat, que és el lema de la nostra Associació.

Als actes de vertader homenatge (el concert, el dinar i la festa de la tarda) gairebé no hi havia cap soci. Si a la taula de l'Hotel Europa deixen d'assentar-s'hi els empleats, aquells empleats que eren motiu de tanta crítica pels actuals membres de Junta *quan anaven amb l'amo*, queden en quadro els fundadors, la Junta i els convidats.

La festa d'homenatge del diumenge va ésser la verdadera demostració de que la Junta de Govern no pot continuar integrada, únicament, pels membres que avui la componen. Per dignitat no hem de permetre que ni un sol dia més la societat activa visqui divorciada dels seus dirigents; i, per a aconseguir-ho, cal que avui es manifesti ben clara quina és la voluntat dels socis.

I, en propulsar per la renovació de Junta, no és que pretinguem tornar a l'estat de coses anteriors, ni que deixem de reconèixer la vàlua de certs elements dels que avui dirigeixen la Casa. Si aquests bons elements s'haguessin sabut imposar al seu temps, si les seves febleses no haguessin servit perquè els odís més rancuniosos s'haguessin manifestat en forma virulenta, si la Junta de Govern hagués pretingut pacificar els esperits i fer obra sols per La Unió Liberal, aquesta lluita ells l'haurien evitada. Però no ho volgueren; els elements sans s'han deixat agarrar pels perversos; els que tenen dret i competència sobrada per a regir els destins del Casal de la Democràcia, han estat víctimes de les males arts emprades pels representants que a la Junta de Govern te aquell caciquisme feudal que tantes arrels i tan fondes té a tots els pobles de l'encontrada i que a Granollers no priva d'ençà de vint anys i que hem de procurar que no privi mai més.

Contra uns i contra els altres, contra els eters enemics i contra els enemics circumstancials, ens aixequem avui bo i cridant: **¡Visca La Unió Liberal!**